

III. ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE O SÚČASNOM STAVE ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA DOTKNUTÉHO ÚZEMIA

1 CHARAKTERISTIKA PRÍRODNÉHO PROSTREDIA

1.1 GEOMORFOLOGICKÉ POMERY

Podľa regionálneho geomorfologického členenia (Mazúr - Lukniš, 1986) patrí záujmové územie do Alpsko – himalájskej sústavy, podsústavy Karpaty, provincie Západné Karpaty, subprovincie Vonkajšie Západné Karpaty, oblasti Slovensko-moravské Karpaty, v celku Považské podolie a podcelku Ilavská kotlina. Celok je z východu ohraničený pohorím Trábeč.

Z hľadiska neotektonického členenia sa jedná o negatívnu jednotku (medziorské kotliny) Západných Karpát s malým poklesom.

Samotné územie je situované na ľavom brehu Váhu a Kočkovského kanála, v údolnej nive. Reliéf územia tvorí nerozčlenená rovina. Nadmorská výška záujmovej oblasti sa pohybuje od 256 do 257 m n. m. Jedná sa o typický reliéf rovín a riečnych nív s fluviálnou akumuláciou, lokálne s eolickou činnosťou. Územie je na juhovýchode ohraničené Strážovskou hornatinou a na severovýchode Bielymi Karpatmi.

1.2 HORNINOVÉ PROSTREDIE

1.2.1 Geologická stavba

Záujmové územie je súčasťou púchovského úseku bradlového pásma. Na geologickej stavbe územia sa podieľajú sedimenty mezozoika a kvartéru.

Mezozoické podložie je budované predovšetkým prachovcami, slieňovcami, ílovcami, pieskovcami a vápnitými pieskovcami bradlového pásma. Mezozoikum je prekryté riečnymi náplavami vodného toku Váh a jeho prítokov, na okrajoch údolia Váhu sa vyskytujú prolúviálne a deluviálne sedimenty.

Kvartér je v záujmovom území budovaný prevažne fluviálnymi náplavami rieky Váh, ktoré sú zastúpené hlavne hrubozrnnými štrkami s piesčitou, resp. hlinito-piesčitou výplňou, a čiastočne prolúviálnymi sedimentmi, ktoré sú zastúpené prevažne hlinami a piesčitými hlinami s úlomkami hornín a zahlinenými štrkami v nivných náplavových kužeľoch. Materiál štrkov je tvorený pieskovcami, vápencami, žulou, kremeňom, kryštalickejšími bridlicami. Štrky sú pomerne dobre opracované, hrubozrnné Ø 2-6 cm, ojedinele až do 20 cm. Pokryvná vrstva štrkopieskov je zastúpená piesčitými hlinami, ílovitými a piesčito-ílovitými hlinami, piesčitými ílmi, zahlinenými pieskami. Celková mocnosť kvartérnych sedimentov v okolí záujmovej oblasti dosahuje maximálne 5,0- 10,0 m.

1.2.2 Inžinierskogeologická charakteristika

V zmysle regionálnej inžinierskogeologickej rajonizácie Slovenska (M. Matula, 1985) patrí záujmové územie do rajónu kvartérnych deluviálnych sedimentov typu D.

1.2.3 Geodynamické javy

Navrhované územie predstavuje rovinatý reliéf vázskej nivy bez prejavov geodynamických javov charakteru zosúvania. Z geodynamických javov sa v území sa uplatňujú najmä procesy vodnej a veternej erózie.

Seizmicita územia

Podľa STN 73 0036 (Seizmické zaťaženie stavebných konštrukcií) patrí posudzované územie do oblasti 5-6. stupňa stupnice makroseismickej intenzity MSK-64.

Radónové riziko

Z hľadiska radónového rizika posudzované územie patrí do oblasti stredného stupňa.

1.2.4 Ložiská nerastných surovín

V riešenom území sa nenachádzajú zdroje nerastných surovín. Potenciálne nerastné suroviny v území sú štrky.

V širšom okolí navrhovanej činnosti sa nachádzajú ložiská predovšetkým charakteru stavebného kameňa, surovín pre výrobu cementu a tehliarskych surovín. Ide o nasledujúce ložiská:

- Beluša - Lednické Rovne (štrkopiesky a piesky),
- Za Váhom (štrkopiesky a piesky),
- Beluša (vápenec),
- Beluša (ryolit)
- Lednické Rovne – Sigoť (štrkopiesky a piesky),
- Ladce - Butkov (vápenec, slieňa),
- Tunežice (vápenec, slieňovec),
- Mojtín a Mojtín I (vápenec na chemickotechnologické účely),

1.3 KLIMATICKÉ POMERY

Posudzované územie leží na rozhraní okrsku dolinového/kotlinového a pahorkatinového mierne teplej mierne vlhkej až vlhkej klimatickej oblasti s miernou až studenou zimou.

Teplotné pomery

Interval priemerných januárových teplôt, ako v najchladnejšom mesiaci roka, sa pohybuje od -2,5 až - 5,0 °C, interval priemerných júlových teplôt, ako v najteplejšom mesiaci roka, sa pohybuje v rozmedzí 17 až 18,5 ,5°C.

Tab. 1 Priemerné mesačné teploty v °C

Mesiac	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	Rok
Teplota	-2,9	-1,2	3,1	8,4	13,1	16,3	17,4	16,9	13,3	8,5	3,7	-0,8	8,0

Zdroj: SHMÚ, Zborník prác SHMÚ,

Na teplotné výkyvy má v oblasti značne zmierňujúci vplyv prítomnosť rieky Váh, menej aj vodná nádrž Nosice. Z tabuľky vyplýva, že najchladnejším mesiacom je v dlhodobom priemere január s teplotou -2,9°C, pričom všetky zimné mesiace dosahujú priemernú teplotu nižšiu ako 0°C. Naopak najvyššie teploty pripadajú na júl, kde priemerná mesačná teplota

dosahuje 17,4°C. Jeseň je vo všeobecnosti teplejšia ako jar v sledovanom území približne o 0,3°C. Jar je charakteristická ako ročné obdobie s najnižšou relatívnou vlhkosťou vzduchu, kedy sa pohybuje v hodnotách 73 - 74%. Najvyššiu relatívnu vlhkosť vzduchu má zima - 85-87%.

Počet dní, kedy maximálna teplota vystúpi nad 25°C, teda letných dní sa do roka vyskytuje okolo 56, zatiaľ čo počet dní s minimálnou teplotou pod 0°C (mrazových dní) je 108. Počet ľadových dní ($T_{\text{MAX-denná}} < 0^{\circ}\text{C}$) sa pohybuje v rozmedzí 30-35. Vykurovacie obdobie trvá ročne do 240 dní. Sledované územie sa zaradzuje medzi priemerne inverzné polohy.

Zrážkové pomery

Interval ročného úhrnu zrážok sa pohybuje v rozmedzí 600 – 800 mm. Ich rozloženie sa dá v ročnom chode hodnotiť ako relatívne rovnomerné. Najmenej zrážok spadne vo februári - 43 mm. Postupne dochádza k pribúdaniu zrážkovej činnosti až dosahuje maximum v mesiaci jún, kedy v dlhodobom priemere spadne 83 mm. Následne množstvo zrážok pomaly ubúda až na zimné minimum. Najviac zrážok spadne počas búrok, prevažne letných. Ich počet sa pohybuje okolo 30 do roka.

Zrážky vo forme snehu a s nimi spojená snehová pokrývka je pre posudzované územie typická od konca novembra do polovice marca. Do roka, respektíve v rámci spomínanej periódy sa snehová pokrývka udrží v priemere 40-60 dní.

Sledované územie sa nachádza v údolí rieky Váh, čo zapríčiňuje zvýšený výskyt hmiel. Existencia vodnej nádrže Nosice je ďalším podporným faktorom pre vznik advektívnych hmiel, čoho výsledkom je 60-85 dní s hmlou do roka.

Tab.2 Priemerné mesačné zrážky v mm

Mesiac	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	Rok
Zrážky	48	43	44	50	69	83	80	75	54	53	57	51	707

Zdroj: SHMÚ, Zborník prác SHMÚ,

Veterné pomery

V dôsledku konfigurácie terénu a hlavne pretiahnutého tvaru Považského Podolia, ktoré je obklopené horskými masívmi prevládajú v oblasti severovýchodné, juhozápadné, východné severné a južné. Najmenšiu relatívnu početnosť dosahujú smery juhovýchodné a severozápadné. Bezvetrie nastáva v 14,9 % prípadoch a veľmi častá je veľmi slabá veternosť. Priemerná rýchlosť vetra je cca 2 m/s.

Tab.3 Častosť smerov vetra v percentách

S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ
11,6	21,4	13,6	2,6	10,4	14,5	7,8	3,2

Zdroj: SHMÚ, Zborník prác SHMÚ,

1.4 VODA

1.4.1 Povrchové vody

Územie z hydrogeografického hľadiska patrí do povodia číslo 4-21-08 Váh od odbočenia Nosického kanála po jeho zaústenie v Trenčíne. Rieka Váh preteká cca 1,9 km Z od záujmovej lokality a približne 100 m pred ním, t.j. cca 1,8 km Z od areálu v súbehu s ním je Kočkovský

kanál, ktorý privádza vodu od rozdeľovacej hate Dolné Kočkovce k vodnému dielu Vážskej kaskády Ladce.

Obcou Beluša preteká potok Pružinka, ktorý je ľavostranným prítokom Váhu, so svojimi prítokmi Konopný potok, prítok prameniáci západne od osady Pápežov laz, Kamenický potok, prítok zo ZSZ svahu Vršku (461,8 m n. m.) - miestne zvaný Kyslá voda. V obci Beluša sa koryto Pružinky vetví na dve ramená, hlavné koryto (Beluša), ktoré ústi do Váhu západne od obce, kým vedľajšie rameno Staré koryto Pružinky – mlynský náhon, ktoré je odčlenené rozdeľovacím objektom z toku v časti nad diaľničnou estakádou, sa sčasti vracia do hlavného koryta v centre Beluše, ešte predtým sa z neho zľava oddeľuje ďalšie rameno, ktoré ústi do Slatinského potoka západne od miestnej časti Hloža. Staré koryto (rameno) Pružinky – mlynský náhon preteká S od areálu Beluša Foods s.r.o. vo vzdialenosti cca 10 m. Vo vzdialenosti cca 20 m od záujmového územia za telesom komunikácie Farskej ulice je prícestná priekopa tvoriaca recipient občasného toku (v súčasnosti je suchý) miestne zvaného Kyslá voda (foto č.9), ktorý je ľavostranným prítokom Starého koryta Pružinky – mlynského náhonu (foto č.10).

Priemerný prietok v ústí potoka Pružinka je $1,2 \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$, v období rokov 1961 - 2010 bol maximálny prietok $Q_{\max} = 28,64 \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$, minimálny prietok $Q_{\min} = 0,150 \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$. Priemerné mesačné prietoky uvádzame v nasledovnej tabuľke z roku 2010, ktorý bol tzv. „povodňovým“ rokom, v tomto roku dosiahlo $Q_{\max} = 19,82 \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$ dňa 02.06.2010 a $Q_{\min} = 0,726 \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$ dňa 15.02.2010.

Tab.4 Hydrologické údaje toku Pružinka – stanica Visolaje, SHMÚ rok 2010

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	rok
Q_m	23,22	20,96	22,25	24,08	39,82	47,49	11,42	21,95	28,35	15,46	24,90	32,24	26,00

Vodné plochy

V záujmovom území ani jeho širšom okolí sa vodné plochy nevyskytujú. Najbližšie vodné plochy sú vo vzdialenosti cca 2,1 km smerom na Z za riekou Váh, jedná sa o komplex vodných plôch, ktoré vznikli ťažbou štrku pri obciach Horenická Hôrka a Lednické Rovne.

1.4.2 Podzemné vody

Podľa hydrogeologickej rajonizácie (Šuba, J. a kol., 1980) k. ú. obce Beluša charakterizujú nasledovné hlavné hydrogeologické regióny: QN 037 Kvartér a neogén llavskej kotliny s medzizrnovou priepustnosťou, MP 034 Paleogén a mezozoikum bradlového pásma Súľovských vrchov a Podmanínskej pahorkatiny, M 035 Mezozoikum severnej časti Strážovských vrchov a M 036 Mezozoikum severozápadnej časti Strážovských vrchov s určujúcim typom krasovej a krasovo-puklinovej priepustnosti a PM 040 Paleogén a mezozoikum bradlového pásma Javorníkov a severovýchodná časť Bielych Karpát s prevažne puklinovou priepustnosťou.

Záujmové územie spadá do regiónu QN 037 Kvartér a neogén llavskej kotliny subrajónu VH 10 s medzizrnovou priepustnosťou s veľmi vysokou hydrogeologickou produktivitou $T > 1 \cdot 10^{-2} \text{ m}^2 \cdot \text{s}^{-1}$. Rajón je charakterizovaný vysokými zásobami podzemných vôd, tieto sú vyčíslené v množstve $5,0-9,9 \text{ l} \cdot \text{s}^{-1} \cdot \text{km}^{-2}$.

Kolektor podzemných vôd v záujmovom území celkovej mocnosti 5 – 7 m tvoria kvartérne náplavy fluvialných štrkov s tenkým prekryvom hlinami poriečnej nivy rieky Váh. Podzemná voda sa nachádza v hĺbke cca 3 - 5 m. Priepustnosť štrkov sa najčastejšie pohybuje v rozmedzí koeficienta filtrácie $k_f = 1 - 5 \cdot 10^{-3} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$.

Režim podzemných vôd je ovplyvňovaný vodnými tokmi pretekajúcimi územím, s ktorými sú podzemné vody v hydraulickej spojitosti. Kolísanie hladiny podzemnej vody ovplyvňujú klimatické pomery a hydrologické stavy rieky Váh a potoka Pružinka. Generálny smer prúdenia podzemných vôd je Z-JZ. Podzemná voda sa vyznačuje voľnou hladinou.

1.4.3 Minerálne a termálne vody

V okolí posudzovanej lokality sa zdroje minerálnych a termálnych vôd nenachádzajú. Žriedlová oblasť minerálnych vôd viazaných na triasové karbonáty manínskeho príkrovu sa nachádza v miestnej časti Belušské Slatiny, kde je registrovaných celkovo 9 prameňov a vrtov a 1 studňa, z ktorých sú využívané Prameň Mária, vrt V-10 a domová studňa č. d. 153, vrt BS-2 bol využívaný pokiaľ bol v prevádzke areál kúpaliska, ostatné pramene Kúpeľný prameň, Skruž pri kaplnke a vrty BS-1, BHS-2, V-7 a 12 sa v súčasnosti nevyužívajú. Rovnako tak sú nevyužitú aj vrty R-1 a R-3 V od areálu bývalého družstva. Tie sú od záujmového územia vzdialené cca 750 m smerom na JV. Voda v Belušských Slatinách má teplotu 22°C typu Ca-(Mg)-HCO₃ i celkovej mineralizácii 1,78 – 1,81 g.l⁻¹.

Podľa Mapy geotermálnych oblastí Slovenska patrí záujmové územie do geotermálnej oblasti 19 – Ilavská kotlina. Geotermálna aktivita je nízka s izotermou teplotného poľa okolo 32,5 °C Pravdepodobné obnoviteľné množstvo geotermálnej energie kotliny sa odhaduje na 1,1 MW_t.

1.4.4 Vodohospodársky chránené územia

Záujmové územie ani jeho okolie nezasahuje do vodohospodársky chráneného územia v zmysle nariadenia vlády SR č. 13/1987 Zb. o niektorých chránených oblastiach prirodzenej akumulácie vôd. Hranica CHVO Strážovské vrchy prebieha vo vzdialenosti cca 410 m smerom na JV od záujmového územia.

V zmysle nariadenia vlády SR č. 617/2004 Z. z., ktorým sa ustanovujú citlivé oblasti sú vodné útvary povrchových vôd pretekajúce okolitým územím klasifikované ako citlivé oblasti.

Záujmové územie ani jeho okolie nezasahuje do ochranných pásiem prírodných zdrojov liečivých ani minerálnych stolových vôd, ani do pásiem hygienickej ochrany podzemných a povrchových vôd.

Areál Beluša Foods s.r.o. nezasahuje do ochranných pásiem (10 m) vodohospodársky významných tokov Váh (4-21-01-038), Kočkovský kanál (4-21-08-093), Pružinka (4-21-08-002) ani ostatných vodných tokov (5 m).

1.5 PÔDA

Pôdno-ekologické stanovištné podmienky v oblasti kvality poľnohospodárskej pôdy v skúmanej lokalite možno hodnotiť ako priaznivé. Medzi pôdnymi typmi sa uplatňujú v inundačnom pásme rieky Váh nívne pôdy na karbonátových nívnych sedimentoch.

Záujmové územie patrí do pôdno-klimatického regiónu, ktorý je charakterizovaný ako pahorkatinový, dostatočne teplý, suchý, kontinentálny, s priemernou teplotou vo vegetačnom období 15-16°C, dĺžkou obdobia s teplotou vzduchu nad 5 °C 231 dní a priemerným úhrnom zrážok vo vegetačnom období na úrovni 150-100 mm.

Z hľadiska bonity sa v okolí územia areálu navrhovanej činnosti vyskytujú podľa zákona č. 220/ 2004 Z. z. pôdy 2. skupiny kvality - BPEJ 0202002 – FM_c fluvizeme typické karbonátové

stredne ťažké na rovine bez prejavov plošnej vodnej erózie, s obsahom skeletu do hĺbky 0,6m pod 10%, hlboké 60 cm a viac, hlinité s obsahom frakcie <0,01 mm v rozmedzí 30 - 45%, ktoré patria medzi veľmi produkčné orné pôdy s indexom produktivity 75.

V zmysle nariadenia vlády SR č. 617/2004 Z. z., ktorým sa ustanovujú citlivé oblasti a zraniteľné oblasti sú okolité poľnohospodársky využívané pozemky zaradené medzi zraniteľné oblasti kategórie B.

1.6 BIOTA

1.6.1 Flóra a vegetácia

Podľa fytogeografického členenia územia Slovenska (Mazúr et al. 1980) patrí záujmové územie do oblasti západokarpatskej flóry (Carpaticum occidentale), a jej obvodu predkarpatskej flóry (Praecarpaticum), podokresu Javorníky. Z hľadiska fytogeograficko-vegetačného členenia ide o bukovú zónu flyšovej oblasti – Ilavskú kotlinu.

Podľa Geobotanickej mapy Slovenska (Michalko a kol., 1986) boli v záujmovom území vyčlenené nasledovné jednotky potenciálne prirodzenej vegetácie: U - Lužné lesy nížinné v dotyku s C - Dubovo-hrabovými karpatskými lesmi.

Lužné lesy nížinné

Zahŕňajú vlhkomilné a mezohygrofilné lesy rastúce na aluviálnych naplaveninách pozdĺž vodných tokov, patriace do podzväzu Ulmenion. Zo stromov bývajú zastúpené dub letný (*Quercus robur*), brest hrabolitý (*Ulmus minor*), jaseň štíhly (*Fraxinus excelsior*), javor poľný (*Acer campestre*), čremcha strapcovitá (*Padus avium*) a dreviny mäkkých lužných lesov. V krovinnom poschodí sú to svíb krvavý (*Swida sanguinea*), zob vtáčí (*Ligustrum vulgare*), bršlen európsky (*Eounymus europaea*), druhy rodu hloh (*Crataegus* sp.). Bylinný podrast býva druhovo relatívne bohatý.

Dubovo - hrabové lesy karpatské

V stromovom poschodí prevládajú dub zimný (*Quercus petraea*) a hrab obyčajný (*Carpinus betulus*), často sú zastúpené aj javor poľný (*Acer campestre*), lipa malolistá (*Tilia cordata*), lipa veľkolistá (*Tilia platyphyllos*) a čerešňa vtáčia (*Cerasus avium*), z krovín zemolez obyčajný (*Lonicera xylosteum*), svíb krvavý (*Swida sanguinea*), lieska obyčajná (*Corylus avellana*), zob vtáčí (*Ligustrum vulgare*), hloh jednozemenný (*Crataegus monogyna*), hloh obyčajný (*C. laevigata*). V bylinnom podraze sú významné *Carex pilosa*, *Galium schultesii*. Dubovo-hrabové lesy karpatské lemujú údolie Váhu a vyskytujú sa takmer súvisle v kotline do nadmorskej výšky 450-600 m.

Pôvodnú potenciálnu vegetáciu záujmového územia tvorili lužné lesy nížinné. Do prirodzenej skladby takmer všetkých rastlinných spoločenstiev v širšom riešenom území v posledných desaťročiach zasiahli vodohospodárske úpravy, výstavba priemyselných areálov, dopravných koridorov, intenzifikácia poľnohospodárstva, a ďalšie antropogénne faktory.

1.6.2 Fauna

Na základe členenia Slovenska (Atlas SSR, 1980) na živočíšne regióny záujmové územie spadá do provincie Karpaty, oblasti Západné Karpaty, vnútorného obvodu západného okrsku, pre terestrický biocyklus do provincie listnatých lesov, podkarpatský úsek, a pre limnický biocyklus do pontokaspickej provincie, podunajský okres, stredoslovenská časť.

V území sa uplatňujú zoocenózy:

- hydrických biotopov tečúcich vôd (ekosystémy potoka Pružinka a jeho prítokov),
- biotopov poľnohospodárskych pôd (orná pôda - poľnohospodárske monokultúry, ruderalne spoločenstvá),
- nelesnej stromovej a krovinnej vegetácie (brehové porasty, remízky, medze a kroviny, líniová vegetácia rôzneho typu, záhrady),
- priemyselných areálov (trávnaté plochy)
- ľudských sídiel (budovy, parky, záhrady, ruderalne spoločenstvá).

Faunu priamo riešeného územia tvoria prevažne kozmopolitné synantropné druhy viazané na zastavané územie, priemyselné objekty a v širšom území voľnú poľnohospodársku krajinu, miestami sa tu objavujú i vzácnejšie druhy živočíchov (sezónny migranti - zástupcovia avifauny). Druhovú diverzitu územia zvyšujú prítomné významnejšie krajínovotvorné prvky (brehové porasty, okolia recipientov, nelesná stromová vegetácia a pod.). K najbežnejším druhom patria zástupcovia spevavcov - lastovičky, sýkorky, drozdy, trasochvost biely, vrabec domový a žltouchvost domový, z cicavcov najmä drobné zemné cicavce. V širšom okolí sa vyskytujú bežné druhy cicavcov zaradené ako poľovná zver napr. bažant, zajac poľný, srnčia zver, jelenia zver, diviak, líška.

1.6.3 Charakteristika biotopov a ich významnosť

Okolité územie navrhovanej činnosti predstavujú antropogénne biotopy, t.j. človekom vytvorené alebo obhospodarované biotopy v kultúrnej krajine. Porasty prirodzenej vegetácie boli nahradené synantropnou vegetáciou ako výsledok urbanizácie, poľnohospodárskej činnosti a výstavby dopravných stavieb.

Podľa Vyhlášky č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny sa v záujmovom ani dotknutom území nenachádzajú biotopy európskeho ani národného významu.

Záujmové územie je lokalizované na juhozápadnom nádvorí priemyselného areálu v tesnom dotyku s výrobnou halou, v jeho časti, ktorá je čiastočne spevnená ako nádvorie určené na stáčanie autocisterien.

2 KRAJINA A JEJ OCHRANA

2.1 ŠTRUKTÚRA A SCENÉRIA

Priľahlé územie Ilavskej kotliny sa vyznačuje vysokým podielom sekundárnej premeny krajiny, a to najmä vybudovaním priemyselno-technických aglomerácií a urbanizáciou hlavných sídiel ale i menších obcí a značnú premenu ostatnej krajiny na priemyselno-utilizačný charakter. Súvislejšie lesné komplexy ako hospodársky využívané lesné pozemky ostali v podstate len v oblasti Podmanínskej pahorkatiny.

Detailnejšie je v najbližšom okolí možné identifikovať nasledovné prvky krajiny (sekundárnej krajínnej štruktúry):

- objekty priemyslu
- plochy nelesnej drevinnej vegetácie

- líniové produktovody (elektrické vedenia)
- dopravné línie
- urbanizované komplexy.

Vlastné riešené územie predstavuje priemyselný areál s výrobnou halou, na ktorej JZ priečelí je prístavba strojovne chladenia, na streche ktorej je umiestnený odparovací kondenzátor (foto č. 1). Pred halou je spevnená areálová komunikácia, ktorá slúži ako manipulačná plocha pre stáčanie autocisterien, ktorá je ukončená prístreškom stáčania olejov a ktorú od priestoru Farskej ulice oddeľuje areálové oplotenie z pletiva umiestnené v páse trávnik. Za asfaltovou komunikáciou Farskej ulice s jednostranným chodníkom na príľahlej strane k areálu je v zelenom páse prúcestná priekopa tvoriaca recipient toku miestne zvaného Kyslá voda (foto č.9). Pozdĺž neho je líniové vzdušné elektrické NN-vedenie so stĺpmi verejného osvetlenia. Za ním v smere na východ je zástavba jednoposchodových rodinných domov so sedlovými strechami. Vľavo od nich, t.j. smerom na JZ sú záhrady s ovocnými stromami, ktoré prekrývajú zástavbu bytových domov na Slatinskej ulici pri areáli školy. V smere na juh je ďalší rodinný dom s valbovou strechou a za ním vidno halu v areáli spoločnosti Koval-Systems a.s. Scenériu na horizonte v tomto smere uzatvárajú zalesnené vrchy Kalište, Butkov a Pasienok Butkovských bradiel (foto č.11). V smere na JV za asfaltovou komunikáciou odbočky Farskej ulice vedúcej do areálov Beluša Foods a obecnej pálenice je stromoradie, za ktorým sú záhumienky, za nimi zástavba rodinných domov, za nimi výrobné haly spoločnosti Koval-Interiér s.r.o. a za nimi mimoúrovňová križovatka diaľnice D1 s rýchlostnou R6. Týmto smerom scenériu uzatvára vysoká protihluková stena diaľnice. Zo SV strany scenériu uzatvára objekt obecnej pálenice a okolo nej sa nachádzajúca nelesná drevinná vegetácia príľahlých sádov a brehových porastov vodného toku Staré koryto Pružinky – mlynský náhon (foto č.10).

2.2 OCHRANA PRÍRODY A KRAJINY

2.2.1 Územná ochrana prírody

Do riešeného územia nezasahujú žiadne chránené územia, resp. ochranné pásma. V zmysle zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny tu platí 1.stupeň ochrany.

Juhovýchodne od záujmového územia vo vzdialenosti 5,75 km prebieha hranica CHKO Strážovské vrchy.

Smerom na západ vo vzdialenosti cca 9,2 km prebieha hranica CHKO Biele Karpaty.

Z území NATURA 2000 sa najbližšie, a to vo vzdialenosti 5,6 km, nachádzajú územie európskeho významu SKUEV0256 Strážovské vrchy o rozlohe 29 366,39 ha, vyhlásené z dôvodu ochrany biotopov národného aj európskeho významu, ako aj vzácných druhov fauny a flóry a chránené vtáčie územie SKCHVÚ028 Strážovské vrchy o rozlohe 59 586 ha na účel zabezpečenia priaznivého stavu biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovavých druhov vtákov sokola sťahovavého, výra skalného, žlny sivej, orla skalného, bociana čierneho, včelára lesného, tetra hlucháňa, kuvika kapcavého, lelka lesného, chriašteľa poľného, ďatľa čierneho, ďatľa bieločrbtého, jariabka hôrneho, penice jarabej, ďatľa prostredného, muchárika červenohrdlého, muchárika bieločrbtého, strakoša červenohrdlého, strakoša sivého, prepelice poľnej, krutihlava hnedého, prhlaviara čiernohlavého, hrdličky poľnej, žltouchvosta lesného a muchára sivého a zabezpečenie podmienok na ich prežitia a rozmnožovania, a ďalej vo vzdialenosti 11 km smerom na Z územie európskeho významu SKUEV0376 Vršatské bradlá.

Z mokradí je najbližšia lokálne významná mokraď Pod Hložským dielcom na ploche 1 125 m² v k. ú. obce Beluša.

2.2.2 Druhovú ochranu prírody

Posudzované územie je situované v rámci existujúceho priemyselného areálu, nie je tu dokumentovaný výskyt chránených druhov rastlín ani živočíchov.

Priamo v riešenom území sa nevyskytujú biotopy flóry a fauny významné z hľadiska zachovania biotickej, habitatovej, krajinej diverzity a heterogenity, teda takých, v ktorých sa vyskytujú chránené, vzácne a ohrozené taxóny, biotopy ohrozených a vzácných druhov nižších rastlín, stanovišťa vzácných a ohrozených rastlinných spoločenstiev, lokality s výskytom druhov a spoločenstiev na hranici alebo mimo územia svojho súvislejšieho areálu a lokality s výskytom ekologicky alebo inak (vývojovo, taxonomicky) významných druhov a spoločenstiev organizmov.

2.2.3 Chránené stromy

V posudzovanej lokalite sa nenachádza žiadny chránený strom.

V okolí sa nachádzajú nasledovné chránené stromy:

- vo vzdialenosti 4 km smerom na SZ Ginko v Mednom a Tuja v Mednom
- vo vzdialenosti 3,1 km smerom na ZIZ Lipa v Lednickom Rovnom

2.3 PRVKY ÚZEMNÉHO SYSTÉMU EKOLOGICKEJ STABILITY

Lokalizácia navrhovaného zámeru nezasahuje priamo do žiadnych prvkov ÚSES.

Územie areálu Beluša Foods sa na severnom konci približuje k miestnemu hydrickému biokoridoru MBk 2 Staré koryto Pružinky na vzdialenosť 10 m od toku (foto č.10).

Podľa dokumentácie ÚSES okresu Považská Bystrica (1994), ako aj ÚPN VÚC Trenčianskeho kraja (2010) a v schválenom ÚPN obce Beluša (2013 + návrh ZaD 1/2015) sa v širšom okolí posudzovanej lokality nachádzajú nasledujúce prvky ÚSES:

- RBk IX. Potok Pružinka vo vzdialenosti 500 - 700 m smerom na S
- MBk 3 Kamenický potok vo vzdialenosti 610 m smerom na V
- MBk 1 Konopný potok vo vzdialenosti 650 m smerom na S
- MBk 5 Prítok Slatinského potoka vo vzdialenosti 770 m smerom na Z
- MBc 2 Pri starej tehelni vo vzdialenosti 1,25 km smerom na VSV
- MBk 6 Slatinský potok vo vzdialenosti 1,25 km smerom na JZ
- MBk 7 Hložský potok vo vzdialenosti 1,7 km smerom na JZ
- NRBk II. Váh vo vzdialenosti 1,8 km smerom na ZSZ
- MBk 4 Vřšok vo vzdialenosti 1,8 km smerom na JV
- MBc 3 Kamenica vo vzdialenosti 2,4 km smerom na JV
- MBc 4 Pod Vřškom vo vzdialenosti 2,4 km smerom na JJV
- MBk 8 Kucharov potok vo vzdialenosti 3,0 km smerom na JZ
- MBc 6 Nad Podhorím vo vzdialenosti 3,0 km smerom na JZ

- MBc 1 Brekov, ktorý nadväzuje na RBc Hradisko – Bukovec – Žiar vo vzdialenosti 3,2 km smerom na SV
- MBc 7 Kucharov vrch vo vzdialenosti 3,3 km smerom na JZ
- MBc 5 Butkov vo vzdialenosti 3,8 – 4,3 km smerom na J
- RBc 12. Hradisko - Bukovec – Žiar vo vzdialenosti 4,7 km smerom na SV
- NRBk IV. Trenčín – Vápeč, Dúrna – Súľovské skaly, ktorý predstavuje hrebeň Strážovských vrchov vo vzdialenosti 6,25 km smerom na JV
- RBc 13. Malenice – Svrčinovec vo vzdialenosti 6,25 km smerom na JV

3 OBYVATEĽSTVO, JEHO AKTIVITY, INFRAŠTRUKTÚRA A KULTÚRNO-HISTORICKÉ HODNOTY ÚZEMIA

3.1 OBYVATEĽSTVO

Záujmové územie navrhovanej činnosti predstavuje v súčasnosti voľná plocha na JZ nádvori v priemyselnom areáli Beluša – Foods s. r. o. v obci Beluša, mimo obytného územia v priemyselnej zóne obce. Stavebné úpravy sa týkajú prístavku jestvujúcej strojovne chladenia umiestnenej na juhozápadnom priečelí výrobnéj haly (foto č.1).

Navrhovaný objekt strojovne chladenia s odparovacím kondenzátorom VXC 86 osadeným na jej streche (foto č. 7) je od najbližšieho rodinného domu súp. č. 1075/24 vo vzdialenosti cca 38 m (foto č.12), za ním sú v rade ďalšie rodinné domy súp. č. 1076/4, 1077, 1078, 1079, 1080/3 v rozmedzí od 48 m do 69 m a ďalší rodinný dom súp. č. 2414/66 je smerom na juh vo vzdialenosti cca 64 m (foto č.11).

Tab. 5 Vývoj počtu obyvateľov v SÚ Beluša

Rok	1971	1980	1991	2000	2003	2005	2008	2010	2011	2012	2013	2014	2015
počet obyvateľov*	4 067	5 690	5 919	6 031	6 079	6 061	6 036	6 041	5 855	5 828	5 828	5 827	5 833
celkový prírastok ob.				-6	24	-20	-7	-13	-29	-27	0	-1	6

Zdroj: www.statistics.sk - data.cube – SŠÚ

Vo vývoji počtu obyvateľstva v dotknutom sídle v rokoch 1971 -2015 (viď. tabuľka nižšie) je zrejmé, že najväčší nárast celkového počtu obyvateľov bol do roku 2001, po tomto období nasleduje obdobie stagnácie s miernym úbytkom obyvateľstva. Úbytok celkového počtu obyvateľov v sídle je jednak v dôsledku znižovania prirodzených prírastkov a na druhej strane i v dôsledku migrácie. V roku 2015 žilo v dotknutom sídle 5 827 obyvateľov. Celkový prírastok za r. 2015 bolo 6 obyvateľov.

Pomery medzi predproduktívnou, produktívnou a poproduktívnou skupinou obyvateľstva vypovedajú o miere perspektívnosti sídelnej populácie. Zo štruktúry obyvateľstva riešeného územia podľa základných vekových skupín je zrejmy pokračujúci pokles detskej zložky ako dôsledok znižujúcej sa pôrodnosti.

Podľa indexu vitality, ktorý je od začiatku tohto tisícročia v Beluši nižší ako 100, situácia v sídle už nie je priaznivá, ide o regresívny typ populácie, kde už nie je predpoklad k populačnému rozvoju sídla z vlastných zdrojov a index vitality neustále klesá. Populácia v sídle starne, jej priemerný vek za rok 2014 bol 41,02 rokov.

Tab.6 Štruktúra obyvateľstva obce Beluša podľa charakteristických vekových skupín

Rok	Počet obyvateľov							
	spolu	predproduktívni		produktívni		poproduktívni		Index vitality
		počet	%	počet	%	počet	%	
1991	5 919	1 509	25,49	3 314	55,99	1 096	18,52	137,68
2001	6 052	1 140	18,84	3 747	61,91	1 165	19,25	97,85
2010	6 041	817	13,52	3 897	64,51	1 327	21,97	61,57
2011	5 874	778	13,24	3 735	63,59	1 361	23,17	57,16

Zdroj: Sčítanie obyvateľov, domov a bytov (r. 2011), www.statistics.sk, SŠÚ

Vyjadrenie indexu je nasledovné:

Hodnota indexu:	Typ populácie:
200 a viac	progresívny
151-200	stabilizovaný rastúci
121-150	stabilizovaný
101-120	stagnujúci
pod 100	regresívny

Podľa sčítania obyvateľov, domov a bytov (r. 2011) prevládalo v sídle obyvateľstvo slovenskej národnosti (96,66 %). Typ osídlenia je charakterizovateľný ako vidiecky formou bývania v samostatne stojacich rodinných domoch, s enklávami osídlenia mestského typu (hromadná bytová zástavba).

Tab.7 Domový a bytový fond v dotknutom sídle (sčítanie r. 2011 – výber)

Sídlo	Domy				Byty	
	spolu	obývané	rodinné	bytové	v rodinných domoch	v bytových domoch
Beluša	1 526	1 257	1 183	47	1 210	531

Zdroj: www.statistics.sk

Čiastočné podmienky pre zamestnanosť vytvára aj dotknutá obec Beluša. Obyvatelia sú zamestnaní predovšetkým v priemysle, službách a poľnohospodárstve. Ponuka práce v sídle nepokrýva dopyt. Pohybom za prácou mimo miesto trvalého bydliska je vyrovnávaná bilancia zdrojov a potrieb pracovných síl. Významnými miestami odchádzky za prácou sú Púchov, Ilava, Dubnica, Považská Bystrica a Trenčín. Ku dňu sčítania v roku 2011 evidovali v sídle 2 987 EAO, z toho 279 nezamestnaných. V apríli 2016 predstavovala miera evidovanej nezamestnanosti v okrese Púchov 4,75 %.

3.2 SÍDLA

Obec Beluša leží v severnej časti llavskej kotliny na rozhraní Bielych Karpát, Javorníkov a Strážovských vrchov v nadmorskej výške 254 m n. m. Nachádza sa v severovýchodnej časti Trenčianskeho samosprávneho kraja, 7 km južne od okresného mesta Púchov a 10,2 km severovýchodne od okresného mesta Ilava, 10 km juhozápadne od okresného mesta Považská Bystrica v susedných okresoch. Čo do počtu obyvateľov je to 4. najľudnatejšia obec na Slovensku a najväčšia na Považí. Svojou rozlohou, počtom obyvateľov, výrobným zázemím a rekreačným potenciálom tvorí „predmestie“ bipolárnych centier Púchova a Považskej Bystrice

Územie Beluše bolo osídlené už v mladšej dobe kamennej, prvá písomná zmienka o obci je z r. 1330 ako „terra Belos“, ako mesto sa uvádza po prvý krát v darovacej listine kráľa Ľudovíta I. z roku 1375. Obyvateľstvo sa venovalo prevažne poľnohospodárstvu a remeslám, obec získala viaceré práva – pivovarnícke, pálenícke, vincúrske, jatočné, mlynárske, tehliarske, rybne a právo lovu zvere. V roku 1534 v Beluši pôsobila colná stanica na vyberanie mýta, čo

znamenal obchodný styk s Českom, ale aj Poľskom a západnou Európou. V 17. storočí tu pôsobili cechy ševcov, debnárov a hrnčiarov, ako aj výrobné kováčov, zámočníkov, mäsiarov, kožušníkov, obuvníkov, tkáčov, krajčírov a klobučníkov. Pri reorganizácii verejnej správy v roku 1888 Beluša stráca výsady mestečka. Súčasťou obce je aj miestna časť Belušké Slatiny a od r. 1976 aj Hloža a Podhorie. K obci patria tiež osady Čerencové, Belušké Slatiny, Rybníky, Závažská a samota Pod Vříškom.

Obec má relatívne dobré zastúpenie zariadení občianskej vybavenosti ako aj výrobných aktivít, s predpokladom vytvorenia územnotechnických podmienok pre zvýšenie možností zamestnanosti v oblasti výroby a terciárnej sféry. V obci je ZŠ, ZŠ umelecká, MŠ, cirkevné centrum voľného času, zdravotnícke služby sú ambulantné zabezpečené v zdravotnom stredisku, ktoré poskytuje základnú zdravotnícku starostlivosť. V obci sa nachádza záchranná zdravotná služba Falck Záchranná a. s., pobočka Beluša v centrálnej časti Beluše. Opatrovateľské služby zabezpečuje Zariadenie opatrovateľskej služby s kapacitou 17 miest pre celo-ročný pobyt. Sieť kultúrnych zariadení je v obci Beluša zastúpená zariadeniami lokálneho významu, ako aj zariadeniami, ktoré sú regionálneho až nadregionálneho významu. Obec a okolie má predpoklady pre ďalší rozvoj predovšetkým svojou polohou, sústredovaním podnikateľských aktivít regionálneho významu, svojimi výrobnými kapacitami. Infraštruktúrou, rozvetvenou sieťou obchodov a služieb, výstavbou moderných výškových budov v jej strede čoraz viac nadobúda mestský charakter a toto smerovanie vývoja môže viesť k obnoveniu štatútu mesta.

3.3 PRIEMYSEL

Pracovné príležitosti obyvateľom Beluše, okrem okolitých veľkých závodov ako sú Cementáreň Ladce, Matador Púchov, Makyta Púchov a strojárnské firmy v Dubnici nad Váhom a Považskej Bystrici, poskytujú aj závody a podniky priamo v Beluši - CCN group Slovakia s.r.o. (otvorený v roku 2015, ktorým sa rozšírila tradícia strojárstva v obci), BAAS s.r.o., Metallform s.r.o., ktorá sa zlúčila s Gumárne Enco s.r.o., Elastomer s.r.o., Sestav s.r.o., Gold Pack s.r.o., Kovex . s.r.o., Koval-Systems a.s., Koval-Interiér s.r.o., V.O.D.S. a.s., Steel-Max s.r.o., Lusik Trade s.r.o., Joka s.r.o. V Beluši je rozvinutý najmä strojársky, gumárnsky, stavebný, drevospracujúci a potravinársky priemysel. Svoje zastúpenie tu má i spracovanie plastov, nábytkársky, hutnícky, odevný a obuvnícky priemysel, podniky miestneho hospodárstva a služby.

Navrhovaná činnosť bude realizovaná v rámci nadvoria priemyselného areálu Beluša Foods s.r.o., ktorý je umiestnený v priemyselnej zóne O2 situovanej na juhovýchodnom okraji obce Beluša. Na severovýchodnej strane je areál Beluša Foods s.r.o. v dotyku s areálom zlievarne Kovex s.r.o. Vo vzdialenosti 200 m juhovýchodne pozdĺž Krížnej ul. a potom za diaľnicou D1 je ďalšia priemyselná zóna.

3.4 SLUŽBY

Obec Beluša je vybavená v oblasti školstva MŠ, ZŠ, ZŠ-umeleckou a cirkevným centrom voľného času. Ambulantné zdravotnícke služby zabezpečené v zdravotnom stredisku, ktoré poskytuje základnú zdravotnícku starostlivosť a lekárenské služby. V obci sa nachádza aj záchranná zdravotná služba Falck Záchranná a. s., pobočka Beluša v centrálnej časti Beluše. Opatrovateľské služby zabezpečuje Zariadenie opatrovateľskej služby s kapacitou 17 miest pre celo-ročný pobyt. Sieť kultúrnych zariadení je v obci Beluša zastúpená zariadeniami lokálneho významu, ako aj zariadeniami, ktoré sú regionálneho až nadregionálneho

významu. Obchodnú vybavenosť v obci Beluša vytvára sieť s počtom 40 zariadení obchodných prevádzok. Ťažisko služieb je sústredené najmä v centre obce.

Priamo v riešenom území sa objekty služieb nenachádzajú. Na severovýchode hraničí areál Beluša Foods s.r.o. s areálom obecnej pálenice.

3.5 POĽNOHOSPODÁRSTVO

V rámci živočíšnej výroby majú v riešenom území dominantné zastúpenie dva subjekty – Agrotip s.r.o. a Janek s.r.o. Spoločnosť Agrotip s.r.o. sa zaoberá chovom hovädzieho dobytku (dojnice 240 ks a mladý dobytok 250 ks) a chovom oviec 500 ks. Farma Janek s.r.o. patrí medzi popredných slovenských producentov slepačích konzumných vajec a kuracieho mäsa. Spoločnosť Agrotip s.r.o. sa okrem živočíšnej výroby zaoberá aj rastlinnou výrobou a opravárenstvom poľnohospodárskych strojov. V miestnej časti obce Podhorie je lokalizovaná Farma Podhorie.

Areál Beluša Foods s.r.o. na oddeľuje na juhovýchodnej strane odbočka Farskej ulice vedúca do areálu a k miestnej pálenici od poľnohospodárskych pozemkov obhospodarovaných súkromníkmi ako záhumienky a záhrady s ovocnými stromami.

3.6 INFRAŠTRUKTÚRA

3.6.1 Doprava

Automobilová doprava

Obec leží na križovatke z celoslovenského až medzinárodného hľadiska významných ciest a okolo obce sú vedené významné dopravné koridory:

- diaľnica D1 ako súčasť koridoru č. Va. (D1) – (Terst) – Bratislava – Žilina – Košice – Užhorod – (Ľvov),
- rýchlостná komunikácia R6 smerom na Púchov a Českú republiku, kde sa bude napájať na plánovanú diaľnicu Brno – Ostrava – Poľská republika,
- cesta prvej triedy I/61 (hranica s Rakúskom – Bratislava – Trnava – Trenčín - Považská Bystrica – Bytča – križovatka s cestou I/18),
- cesta prvej triedy I/49 (hranica s Českou republikou Lysá pod Makytou – Púchov – Beluša – Križovatka s cestou I/61)

Kostru miestnej komunikačnej siete tvoria cesty prvej triedy I/49 a I/61, ktoré boli v minulosti významnými koridormi vedenia tranzitnej dopravy. Po vybudovaní diaľnice D1 a rýchlостnej cesty R6 (polovičný profil) sa vytvorili podmienky na vedenie tranzitnej dopravy mimo zastavaného územia obce. Obec Beluša je prepojená so svojimi miestnymi časťami prostredníctvom siete ciest tretej triedy:

- cesta tretej triedy 1944 (III/061047) (križovatka s I/49, križovatka s 1946 (III/061049), miestna časť Hloža, , križovatka s 1945 (III/061048), križovatka s I/61a miestna časť Podhorie, Ladce, križovatka s I/61),
- prieťah cesty tretej triedy 1946 (III/061049) (križovatka s cestou 1944 (III/061047), križovatka s cestou I/61A, miestna časť Belušské Slatiny, Mojšín).

Areál Beluša Foods s.r.o. je napojený na miestny komunikačný systém obce Beluša odbočkou Farskej ulice, ktorá vedie do areálu spoločnosti a ku obecnej pálenici. Smer miestnej

komunikácie Farskej ulice v smere do centra obce k jej napojeniu na cestu I/61 ul. Ľ. Štúra je prejazdný iba vozidlám pod 3,5 t, nákladná doprava je smerovaná opačným smerom k diaľnici D1 s odbočením v pravo na Krížnu ul. k jej napojeniu na cestu I/61. Tu sa dopravné smery delia na smer Trenčín – po ceste I/61 k diaľničnému výjazdu Ladce na D1, alebo opačným smerom po I/61 prejazdom cez obec Beluša ulicami Slatinská, Ľ. Štúra, M. R. Štefánika, Žilinská k mimoúrovňovej križovatke s rýchlostnou cestou R6 s možným odbočením na smer Púchov – ČR alebo k mimoúrovňovému uzlu Beluša R6/D1 s pokračovaním po D1 v oboch smeroch.

Železničná doprava

Cez územie obce Beluša prechádza železničná trať číslo 120 Bratislava – Žilina. Jedná sa o dvojkoľajovú elektrifikovanú trať využívanú na prepravu osôb, ako aj na nákladnú dopravu. Trať bola rekonštruovaná na rýchlosť 160 km/hod. V obci Beluša majú zastávku osobné vlaky.

Letecká doprava

Najbližšie letisko od záujmového územia sa nachádza približne 12 km juhozápad od obce Beluša, vedľa obce Slávnica. Jedná sa o letisko v prevádzke Aeroklubu Dubnica nad Váhom s trávnatou pristávacou plochou dĺžky 1 200 m. Ochranné pásmo vzletového a približovacieho priestoru (sklon 1,43 % - 1:70) s výškovým obmedzením 376 m n. m. B. p. v. končí 760 m juhozápadne od územia navrhovanej činnosti. Najbližšie medzinárodné letiská sú dostupné diaľnicou D1 v Žiline, Piešťanoch a v Bratislave.

Vodná doprava

Obec Beluša nemá priamu väzbu na vodnú dopravu. Najbližší medzinárodný prístav je v Bratislave. Výhľadovo sa uvažuje o splavnení rieky Váh – medzinárodná vodná cesta E81 s vybudovaním prístavu pri Dolných Kočkovciach.

Cyklistická doprava

Farskou ulicou príľahlou k juhozápadnej časti areálu Beluša Foods s.r.o. prechádza cyklotrasa miestneho významu spájajúca centrum obce Beluša s rekreačnou oblasťou Belušské Slatiny s pokračovaním na Mojťín.

3.6.2 Inžinierske siete

Vodovodná sieť

Vo všetkých častiach obce Beluša okrem osady Rybníky je vybudovaný obecný vodovod, ktorý je súčasťou Skupinového vodovodu Pružina – Púchov – Dubnica (SKV PPD) a zásobuje aj mestá a obce v údolí Váhu v okresoch Ilava, Púchov a juhozápadnú časť okresu Považská Bystrica. Zdrojom vody pre SKV PPD je rad prameňov v okolí obce Pružina, ďalej sú to zdroje pri obci Kameničany a Klobušice. Z pramenísk je voda vedená buď do vodojemu Trstie 2 x 1 000 m³, a odtiaľ do centrálnej chlórovacej stanice, alebo priamo do nej, a ďalej dvoma prírodnými radmi DN500 a DN700, do rozdeľovacej šachty Beluša odkiaľ je pitná voda dopravovaná dvomi smermi, smerom na Púchov potrubím DN500 do vodojemu Horný Lúh 2 x 3 000 m³ alebo do okresu Ilava potrubím DN500 do vodojemu Dubnica nad Váhom 2 x 1 500 m³. Z tohto potrubia je pri obci Beluša odbočka prírodného oceleového potrubia DN300, dl. 1 500 m do vodojemu Beluša 2 x 650 m³ odkiaľ je zásobovaná obec Beluša a časť Hloža zásobovacím potrubím DN 300 a I. tlakové pásmo časti Belušské Slatiny. Rozvážacie vodovodné potrubie v obci je zokruhované, okrajové časti sú vetvové. Prevádzkovateľom verejného vodovodu je Považská vodárenská spoločnosť a.s., vlastníkom je obec Beluša. V

obci je umiestnená požiarňa nádrž pre zabezpečenie požiarneho množstva vody na hasenie v prípade vzniku požiaru.

Areál Beluša Foods s.r.o. je napojený na rozvodné potrubie PVC DN100 verejnej vodovodnej siete vedené v súbahu s Farskou ulicou jestvujúcou vodovodnou prípojkou DN80 dĺžky 9 m cez jestvujúcu vodomernú šachtu umiestnenú na juhozápadnej hranici areálu pri prístrešku stáčania olejov. V areáli je vybudovaný požiarly vodovod vedený v súbahu s oplotením na Farskej ulici a jej odbočke ku areálu. Vo vzdialenosti cca 110 m juhovýchodným smerom cez záhumienky ležiace za príjazdovou odbočkou Farskej ul. prechádza potrubie DN500 od rozdeľovacej šachty Beluša do vodojemu Dubnica nad Váhom s 2,5 m ochranným pásmom.

Kanalizačná sieť

V obci Beluša, v jej strednej časti je vybudovaná jednotná kanalizačná sieť, na ktorú je napojených cca 30 % obyvateľov. Splaškové odpadové vody od obyvateľov v ostatnej časti Beluše a časti Hloža sú akumulované v žumpách a septikoch a následne vyvázané na mechanicko-biologickú ČOV Beluša danú do prevádzky v rokoch 2008/2009, ktorá sa nachádza západne od obce Beluša na ľavom brehu Váhu.

Areál Beluša Foods s.r.o. nie je napojený na obecnú kanalizačnú sieť a odvod splaškových, technologických odpadových vôd a vôd z povrchového odtoku je riešený individuálne – bližší popis je v kapitolách II.8 a IV.2.2.

Plynovodná sieť

Územím obce Beluša a jej častí prechádza tranzitný VVTL plynovod DN 500-64, ktorý vedie Považím a napája sa z tranzitného plynovodu pri uzávere TU 39 pri Špačinciach, severne od Trnavy. Jeho koridor prechádza juhovýchodne od obce za telesom diaľnice v priestore medzi športovým areálom a miestnou časťou Beluškú Slatiny časť Čerencové.

Obec Beluša a jej miestne časti sú zásobované plynom z Považského VTL plynovodu DN 200-25 prostredníctvom štyroch regulačných staníc plynu VTL/STL situovaných na trase vysokotlakového plynovodu, trasovaného cez zastavanú časť obce vo vzdialenosti 44 m juhovýchodne od záujmového územia cez záhumienky ležiace za príjazdovou odbočkou Farskej ul. Bezpečnostné pásmo plynovodu je 20 m. Odbočka z tohto potrubia vedie tesne za severovýchodným oplotením areálu Beluša Foods s.r.o. do regulačnej stanice RS Beluša OPP 3000 umiestnenej za severným nárožím areálu. Bezpečnostné pásmo RS je 50 m a zberá prakticky celé severovýchodné nádvorie areálu. Distribučné STL rozvody v obci sú prevažne DN200, DN 150, DN110 a DN100, v niektorých miestnych častiach aj DN90, DN63 a DN50.

Areál Beluša Foods s.r.o. je napojený na STL rozvodné potrubie DN110 vedené v chodníku na Farskej ulici samostatnou STL prípojkou DN50 dĺžky 5 m po HUP na hranici pozemku a odtiaľ do RS v plechovej skrini na fasáde prístavku zásobníkov oleja.

Elektrizačná sieť

V katastrálnom území obce Beluša sa nachádza vodná elektrárň Ladce na rieke Váh s výkonom 13,8 MWE, transformačná stanica 110/22 kV s výkonom 2x25 MVA v správe SSE-D, z ktorej sú vedené vzdušné 110 kV vedenia Č. 7800 VE Ladce - Cementáreň Ladce, 7705 VE Ladce – VE Ilava, 7773 VE Ladce – VE Dubnica, 7771 Považská Bystrica – ZŤS Dubnica, 7774 Považská Bystrica – VE Ladce, 7661 VE Ladce – Rajec, 7781 VE Ladce – Púchov a vedenia prechádzajúce územím obce 7771 Považská Bystrica – ZŤS Dubnica, 7779 Považská Bystrica – Púchov. V priestore medzi železnicou a kanálom Váhu sú vedené 2x220 kV vzdušné linky 270,275 Považská Bystrica/Liskovec - Bystričany a 400 kV vedenie 485 Bošáca – Varín. Z transformovne Ladce vychádzajú distribučné vzdušné 22 kV vedenia, ktoré jednak zásobujú transformovne na území obce – č. 218, 200 a vedenia č. 192, 227 zásobujúce Lednické

Rovne, 204, 222, 226, 218, ktoré zásobujú Púchov a 203 zásobujúce Ladce. Obec je zásobená elektrickou energiou z cca 50 distribučných transformovni 22/0.4 kV, ktoré sú prevažne stĺpové 26 (1 – 4 stĺpová), stožiarové 15 a ostatné murované.

Vo vzdialenosti cca 140 m juhovýchodne od záujmového územia prechádza vzdušné 22 kV VN-vedenie linky č. 200, z ktorého je cez distribučnú 3-stĺpovú TS 22/0.4 kV B22 na rohu Farskej a Krížnej ulice vedené distribučné 0,4 kV VN-vedenie v súbehu s Farskou ul. do centra obce. Toto vedenie v oblasti areálu Beluša Foods s.r.o., ktorý je z neho napájaný prostredníctvom vlastnej kioskovej trafostanice umiestnenej pri južnom nároží výrobnéj haly, je vedené zemným káblom. Juhovýchodnejšie za telesom diaľnice D1 sú vedené vzdušné VVN 110 kV vedenia linky č. 7779 vo vzdialenosti 340 m a linky č. 7661 vo vzdialenosti 950 m.

Slaboprúdové rozvody

Na území obce Beluša je v súčasnosti v prevádzke trasa diaľkového optického kábla (DOK) Trenčín – Žilina a diaľkové telekomunikačné káble v správe

Slovak Telekom, a.s., ktorá zabezpečuje ich údržbu a prevádzku. Jedná sa o metalické a optické káblové rozvody, ktoré zabezpečujú prepojenie v samotnej obci ako aj transfer medzi jednotlivými sídlami v SR resp. jednotlivými štátmi.

3.6.3 Odpadové hospodárstvo

V obci Beluša sa stará o nakladanie s odpadmi Spoločnosť Stredné Považie a. s., ktorá zatiaľ zabezpečuje systém triedeného zberu domového odpadu (papier, plasty, sklo), Spoločnosť zabezpečuje skládokovanie KO na skládke nie nebezpečných odpadov Luštek v Dubnici nad Váhom. V blízkosti poľnohospodárskeho družstva Agrotip s.r.o. v lokalite Rašov je lokalizovaná obecná kompostáreň. V obci sa nachádza zberný dvor v areáli Podniku technických služieb Obce Beluša, kde sa uskutočňuje aj zber elektroodpadov a odpadových batérií a akumulátorov. Od roku 2012 je možnosť v obci separovať aj textil, bytový textil, obuv, hračky na ďalšiu separáciu či pomoc v núdzi.

Nakladanie s komunálnymi odpadmi, drobnými stavebnými odpadmi, vrátane biologicky rozložiteľných kuchynských a reštauračných odpadov sa v obci riadi VZN č. 3/2013 a jeho dodatku č. 1, VZN č. 7/2015 stanovuje miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Beluša.

Spoločnosť Beluša Foods s.r.o. má zavedený funkčný systém odpadového hospodárstva a je zapojená do systému zberu KO v obci Beluša.

3.7 REKREÁCIA A CESTOVNÝ RUCH

Rekreačný potenciál obce Beluša predstavuje jej miestna časť Belušské Slatiny, ktorá je rekreačným a turistickým strediskom miestneho ale i regionálneho významu na rozhraní Ilavskej kotliny a Strážovských vrchov, v doline Slatinského potoka, pri ceste z Beluše do Mojtína. Teplé zemito-sírnate pramene s teplotou 19,3 °C dali podnet k vzniku kúpeľov známych a využívaných od 18. storočia na liečenie reumatických a kožných chorôb. Kúpele zanikli po 2. svetovej vojne. V Belušských Slatinách je viacero minerálnych prameňov, ktoré boli v nedávnej minulosti využívané na prevádzku termálneho kúpaliska, ktoré je v súčasnosti mimo prevádzku. Je tu umiestnených viacero chatových a záhradkárskych oblastí s počtom cca 300 chát a 4-och ubytovacích zariadení s celoročnou prevádzkou. Z hľadiska rekreácie sa jedná o cestovný ruch orientujúci sa na pohorie Strážovských vrchov so zameraním na pešiu turistiku, cykloturistiku a zimné športy na lyžiarskych svahoch rekreačnej oblasti Mojtín (15 min. cesty autom).

V samotnej obci Beluša sa nachádza 1 penzión niekoľko stravovacích zariadení a športový areál umiestnený pred časťou Čerencové pri ceste do miestnej časti Belušké Slatiny.

V okolí posudzovanej lokality sa plochy rekreácie mimo záhrad pri rodinných domoch nevyskytujú.

3.8 KULTÚRNOHISTORICKÉ HODNOTY A ARCHEOLOGICKÉ LOKALITY ÚZEMIA

V zmysle zákona NR SR č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu eviduje Krajský pamiatkový úrad v obci Beluša 4 objekty, ktoré sú zapísané ako národné kultúrne pamiatky v Ústrednom zozname pamiatkového fondu SR. Ďalšie tri objekty nachádzajúce sa vo vyhlásenom ochrannom pásme NKP sú vytypované na vyhlásenie za kultúrne pamiatky. Okrem toho sú v centre obce pamiatkársky dochované domy z nepálených tehál, ojedinele aj staršie drevené stavby s výškami a výškovými sýpkami (domy č. 558, 38, atď.). Dispozične ide o trojpriestorové typy samostatných domov a dvojdomov (domy č. 35, 37) s priečeliami členenými lizénovým rámovaním. Dochovaná aj početná hĺbková zástavba s otvorenými dvormi, drevené doskové štíty a sedlové strechy domov.

V obci Beluša sa nachádzajú spolu 4 archeologické lokality.

Realizácia zámeru neprichádza do styku s historickými pamiatkami ani archeologickými lokalitami obce Beluša.

4 SÚČASNÝ STAV KVALITY ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA

4.1 OVZDUŠIE

Ovzdušie je najvýraznejšie poškodenou zložkou životného prostredia, je ovplyvnené existujúcimi veľkými, strednými a malými zdrojmi znečistenia ovzdušia, automobilovou dopravou, ale aj prenosmi emisií zo vzdialených zdrojov. Obec je bezprostredne atakovaná zo zdrojov znečistenia hlavne v obci Ladce, ako aj z výrobných zariadení v samotnej obci. K najvýznamnejším zdrojom znečistenia ovzdušia v širšom okolí obce Beluša patria veľké a stredné zdroje znečisťovania ovzdušia: Rona a.s. Lednické Rovne, Matador a.s. Púchov, Mestský bytový podnik s.r.o. Púchov, Makyta a.s. Púchov, Považská cementáreň a.s. Ladce a ďalšie. V obci Beluša v roku 2014 bolo evidovaných 21 stredných zdrojov znečisťovania ovzdušia 17-tich prevádzkovateľov. Ďalšími zdrojmi znečisťovania ovzdušia v obci sú lokálne kúreniská kotlíkov individuálnej bytovej výstavby, pričom 62 % podiel z celkovej výroby tepla predstavuje výroba zo ZP a 38% z tuhých palív.

Najväčšie množstvá škodlivín sa produkujú predovšetkým vo forme CO₂, SO₂, NO_x, uhľovodíkov a ťažkých kovov zo spaľovacích procesov.

Hlavné zdroje znečisťovania ovzdušia – emisie

V dotknutom území v juhovýchodnej časti obce Beluša sú hlavnými zdrojmi znečisťovania ovzdušia technologické stacionárne zdroje prevádzok Zlievareň farebných kovov KOVEX s.r.o., Linka povrchovej úpravy, Linka mokrého nanášania Dynaclean a ZPN kotolňa KOVAL SYSTEMS, a. s. a ZPN kotolňa Beluša Foods s.r.o., ku ktorým sa pripája doprava na príľahlej komunikácii diaľnice D1.

Tab.8 Údaje o množstvách vypustených ZL prevádzkovateľov Beluša Foods s.r.o., KOVEX s.r.o. a KOVAL SYSTEMS, a. s. počas rokov 2010-2014 [v t]

ZL / Rok	2010	2011	2012	2013	2014
1.3.00 TZL	0,132	0,199	0,111	0,097	0,052
3.9.99 SO ₂	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002
3.4.03 NO _x	0,389	0,400	0,413	0,410	0,436
3.5.01 CO	0,157	0,162	0,167	0,165	0,176
4.4.02 TOC	0,812	1,146	0,523	0,554	0,306

Zdroj : NEIS, www.air.sk

4.2 HLUK

Za zdroje hluku v obci Beluša možno považovať zastavané územie, diaľnicu D1, železnicu, kameňolomy – dobývací priestor Butkov a dobývací priestor Beluša, areály a výroby a poľnohospodárske areály. Intenzívna doprava je považovaná za prevažne líniový stresový faktor, ktorý negatívne vplýva na okolitú krajinu pozdĺž dopravných koridorov. Lokálnymi zdrojmi hluku sú výrobné prevádzky v obci.

Zdrojom hluku v posudzovanom území je predovšetkým automobilová doprava, kde na základe dopravnej intenzity na diaľnici D1 ekvivalentná hluková hladina L_A dosahuje hodnoty cez deň cca 56-58 dB a na privádzajúcej rýchlostnej ceste R1A v hodnote 75-83 dB.

V záujmovom území sú najväčšími zdrojmi hluku automobilová doprava na diaľnici D1 s ekvivalentnou hlukovou hladinou $L_{A,deň} = 56 - 58$ dB, $L_{A,noc} = 49 - 50$ dB, okolité priemyselné prevádzky a s nimi súvisiaca automobilová doprava.

4.3 HORNINOVÉ PROSTREDIE

V riešenom území neboli robené podrobnejšie prieskumy znečistenia horninového prostredia a kvality pôdy z hľadiska možnej kontaminácie. Možnosť prípadného znečistenia sa týka horizontu dobre zvodnených štrkov, ktorý predstavuje útvar s vysokou zraniteľnosťou kontaminácie, ktorá by sa mohla šíriť riečnymi náplavami rieky Váh. V odbernom mieste Váh – pod Dubnicou sa monitorujú dnové sedimenty pričom v období rokov 1996 – 2003 neboli ani raz prekročené ukazovatele prekračujúce indikačnú hodnotu B predstavujúcu mieru prekročenia indikačných hodnôt. (LIŠČÁK, P. a kol.: Čiastkový monitorovací systém [online]. Bratislava: Štátny geologický ústav Dionýza Štúra, 2013. [cit. 06/2016]).

4.4 PÔDY

Podľa klasifikácie územia SR podľa stupňa kontaminácie pôd nie je riešené územie zaradené do niektorej z kategórií rizikovej oblasti kontaminovaných pôd. Pôdy v záujmovom území patria (podľa Čurlík, J. - Šefčík, P.: Kontaminácia pôd, Bratislava: ŠGÚ DŠ, 2014, [cit. 06.2016]) medzi relatívne čisté pôdy i keď geogénne podmienený obsah niektorých rizikových prvkov (Ba, Cr, Mo, Ni, V) dosahuje limitné hodnoty A (t. z. ich obsah je vyšší ako fónové (požadové) hodnoty pre danú oblasť $< 50 \text{ mg.kg}^{-1}$).

V záujmovom území neprichádza ani k fyzikálnemu poškodzovaniu pôdy – neprichádza k zosuvným procesom, kompácii pôdy ani erózii, či už vodnej alebo veternej. Faktor eróznej činnosti daďa je nízky. Potenciálne riziko veternej erózie hrozí pri odstránení vegetačného pokryvu v závislosti od plochy, sily a smeru prúdenia vetrov a zrážkových pomerov.

4.5 POVRCHOVÉ VODY A PODZEMNÉ VODY

Povrchové vody

Kvalita povrchových vôd širšieho územia vyplýva z charakteru urbánneho prostredia. Riešené územie a jeho okolie predstavuje silne urbanizovanú krajinu viazanú na údolnú riečnu nivu. Zdrojmi znečistenia povrchových sú najmä priemysel, komunálne odpadové vody, skládky odpadov a poľnohospodárska činnosť.

Kvalita vôd Váhu je v najbližšie pozorovaných objektoch štátnej pozorovacej siete sledovaná v profile Váh – pod Dubnicou v rkm 177,8 a Nosický kanál – pod Dubnicou rkm 10,9. Podľa monitoringu za roky 2011 – 2013 všeobecné ukazovatele kvality vody i hydrobiologické a mikrobiologické ukazovatele a nesyntetické a syntetické látky vyhovujú požiadavkám na kvalitu vody podľa nariadenia vlády č. 269/2010. V rokoch 2011, 2012 uvedenému nariadeniu nezodpovedal ukazovateľ dusitanový dusík v oboch profiloch.

Kvalita ostatných povrchových tokov územia nie je sledovaná. Podľa terénnych zisťovaní sa na ich znečisťovaní podieľa hlavne osídlenie.

Podzemné vody

Znečistenie podzemných vôd pochádza z infiltrácie znečistených povrchových vôd do riečnych sedimentov, z priemyselných hnojív, zrážkových vôd, skládok odpadov, priemyselných a odpadových vôd mestských a sídelných aglomerácií a poľnohospodárstva. V útvare dominantných krasovo – puklinových podzemných vôd Strážovských vrchov vykazujú podzemné vody dobrú kvalitu. V monitorovacom objekte v Mojtíne – Uhliská č. 1. nedošlo k prekročeniu limitných ani prahových hodnôt sledovaných ukazovateľov. Na území obce Beluša sa nenachádza monitorovací objekt, podľa mapy znečistenie podzemných vôd (RAPANT, S. - VRANA, K. - BODÍŠ, D. a kol.: Atlas podzemných vôd [online]. Bratislava: Štátny geologický ústav Dionýza Štúra, 2013. [cit. 06/2016]) je v záujmovom území koncentrácia celkového znečistenia 2,93 – 3,0 mg.l⁻¹

4.6 SKLÁDKY, SMETISKÁ, DEVASTOVANÉ PLOCHY

V riešenom území sa nevyskytujú skládky odpadu ani devastované plochy.

4.7 RASTLINSTVO A ŽIVOČÍŠTVO

Biotické prostredie územia je silne antropogénne pretvorené. Okolie lokality, so zastavanými plochami priemyselných prevádzok v rámci intravilánu obce podmieňuje nízku biodiverzitu a ekologickú významnosť územia a poskytuje málo vhodné životné podmienky pre živočíšstvo. Rozmiestnenie a migráciu živočíchov negatívne ovplyvňujú aj husté okolité technické prvky - diaľnica, cesty a prevádzky priemyselnej výroby.

Rastlinstvo i živočíšstvo je vytlačené do miest s menšou degradáciou pôvodných biotopov viažucich sa k vodným tokom, resp. do oblastí lesov.

4.8 ZDRAVOTNÝ STAV OBYVATEĽSTVA A CELKOVÁ KVALITA ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA PRE ČLOVEKA

Zdravotný stav obyvateľstva je výsledkom pôsobenia viacerých faktorov – ekonomická a sociálna situácia, výživové návyky, životný štýl, úroveň zdravotníckej starostlivosti ako aj životné prostredie (ŽP). Vplyv znečisteného ŽP na zdravie ľudí je dosiaľ málo preskúmaný, odzrkadľuje sa však najmä v ukazovateľoch ako sú stredná dĺžka života pri narodení, celková úmrtnosť, dojčenská a novorodenecká úmrtnosť, počet rizikových tehotenstiev a počet narodených s vrodenými a vývojovými vadami, štruktúra príčin smrti, počet alergických, kardiovaskulárnych a onkologických ochorení, stav hygienickej situácie, šírenie toxikománie, alkoholizmu a fajčenia, stav pracovnej neschopnosti a invalidity, choroby z povolania a profesionálne otravy.

Syntetickým ukazovateľom úrovne životných podmienok obyvateľstva a úmrtnostných pomerov je stredná dĺžka života, t.j. nádej na dožitie. Po roku 1991 pokles celkovej úmrtnosti, ale najmä dojčenskej a novorodeneckej sa prejavil v predĺžení strednej dĺžky života pri narodení. Podľa ŠÚ SR priemerná stredná dĺžka života pri narodení v okrese Púchov v rokoch 2010 - 2014 bola u mužov 71,93 rokov a u žien 80,77 rokov. Priemerná dĺžka pri narodení mierne vzrástla u oboch pohlaví. Vidieť pomerne vysoký rozdiel medzi výškou dožitia sa u mužov a u žien.

Pre demografický vývoj v SR je charakteristický dlhodobý pokles pôrodnosti aj v oblastiach s doteraz priaznivou natalitou. Platí to aj pre Trenčiansky kraj i okres Púchov a jeho jednotlivé sídla. K základným charakteristikám zdravotného stavu obyvateľstva, odrážajúcich ekonomické, kultúrne, životné a pracovné podmienky patrí aj mortalita. Výška ukazovateľov celkovej úmrtnosti závisí však nielen od uvedených podmienok, ale ju bezprostredne ovplyvňuje aj veková štruktúra obyvateľstva. Hrubá miera úmrtnosti sa v SR stabilne udržiava v poslednom desaťročí v rozpätí 9,6 až 10,0 úmrtí na 1 000 obyvateľov. Úmrtnosť v r. 2013 - 2014 sa v okrese Púchov pohybovala v rozpätí od 7,7 do 9,6 ‰. V Beluši zomrelo v roku 2014 spolu 63 obyvateľov.

Úmrtnosť podľa príčin smrti, podobne ako v celej republike, tak aj v Trenčianskom kraji, v okrese Púchov a jeho sídlach dominuje úmrtnosť na ochorenia obehovej sústavy, predovšetkým ischemické choroby srdca a nádorové ochorenia. Päť najčastejších príčin smrti: kardiovaskulárne ochorenia, zhubné nádory, vonkajšie príčiny (poranenia, otravy, vraždy, samovraždy a pod.), choroby dýchacej sústavy a ochorenia tráviacej sústavy, majú za následok 92-95 percent všetkých úmrtí. Z porovnania štatistík za dlhšie obdobie je zrejmé, že v štruktúre úmrtnosti podľa príčin smrti nedochádza v posledných rokoch v SR k podstatným zmenám.

V roku 2014 zomrelo v okrese Púchov spolu 422 obyvateľov. V dôsledku nádorových ochorení 23,46 %, v dôsledku chorôb obehovej sústavy 53,22 % obyvateľov, na dýchacie ochorenia 5,69 % obyvateľov, v dôsledku chorôb tráviacej sústavy 5,21 % a na vonkajšie zavinenia 5,25% obyvateľov. (Zdroj: www.statistics.sk/štatistika hospitalizovaných v SR 2014). V rámci SR - jeho jednotlivých sídiel, bol zaznamenaný vzostup alergických ochorení, to platí i o Trenčianskom kraji a jeho sídlach.

Hodnotenie zdravotného stavu obyvateľov v priemere za veľké či menšie územné celky je pomerne zložité, pretože zdravie nie je iba neprítomnosť choroby, ako sme už uviedli vyššie, zdravotný stav je výslednicou fyzického, psychického a sociálneho zdravia. Podľa viacerých zdrojov má rozhodujúci vplyv životný štýl a správanie, nasledované životným prostredím, genetickými a biologickými faktormi a zdravotníckymi službami.